

Reserapport

Tävling

Luxembourg Open 2018, 5-8 september 2018

d'Coque, Kirchberg, Luxemburg

Domare: Gunnar Holmstedt (Lund, Skåne)

Referee: Isabelle Beumier, Belgien

Deputy referee: Markus Baisch, Tyskland

Evaluator: Katja Brand, Schweiz (vilket som vanligt betydde choklad till alla domare)

Domarteam

Vi hade mest Europeiska domare, men även några långväga gäster, med 9 från Tyskland, 5 från Belgien och ett antal från Luxemburg, som de största länderna, 3 från Norge och Slovenien, 2 från Schweiz, Marocko, Japan och en domare var från Österrike, Tjeckien, Finland, Saudiarabien, Skottland, Sverige och Turkiet.

Resa

När jag skulle boka resa, hade jag fortfarande inte fått information om när domargenomgången skulle vara, det brukar vara ganska sent på kvällen, men jag var inte säker på exakt när och resealternativen jag hade var en eftermiddagsflygning direkt från Köpenhamn till Luxemburg eller en morgonflygning, där jag först flög upp till Arlanda, för att därefter byta flyg till och flyga till Luxemburg därifrån. Med morgonflygningen var jag säker på att hinna i tid till domarbriefingen och den var dessutom billigare än direktflygningen, trots att flygning var med samma flygbolag och flygningen från Arlanda till Luxemburg gick mer eller mindre rakt över Köpenhamns flygplats, så jag valde morgonflygningen, avgång 0615. När jag ankom väntade en från Luxemburgs bordtennisförbund på mig vid flygplatsen och körde mig direkt till arenan för ackreditering.

Hemresan är en eftermiddagsflygning, direkt från Luxemburg till Köpenhamn, så att jag var hemma med lite marginal innan vallokalerna stängde, men jag hade förtidsröstat, eftersom jag inte skulle vilja riskera att missa det om det skulle bli strul med tågen hem från flygplatsen, vilket det faktiskt inte blev denna gång. Transport fram till arenan till flygplatsen anordnades också av arrangören och när jag såg schemat såg jag att enligt schemat skulle åka ensam i en bil, men att det gick en bil två timmar tidigare, som också skulle åka till flygplatsen, som det fanns plats i, så jag åkte med den, så vi sparade in en resa och det var bättre att vänta på flygplatsen än vid arenan, där det inte fanns så mycket att göra.

Turneringen

Herrsingel och damsingel var de enda klasserna som spelades och alla matcherna var bäst av 7 och alla matcherna spelades med tvådomarsystem. Tävligen spelades enligt spelsystemet progressive elimination, vilket innebär att även om man förlorar, så fortsätter man att spela placeringsmatcher, så alla spelarna fick många matcher och fick spela under alla fyra tävlingsdagarna. Detta ledde också till många bordbyten för domarna på grund av spelare från samma förbund.

Domarbriefing

Referee Isabelle Beumier och deputy Markus Baisch höll en kort och koncis genomgång, där de sade mer eller mindre att det var business as usual, förutom att att handdukskorgarna var på matchdomarens sida och inte som brukligt hos assisterande domare. Det var ingen web-TV, inmarsch

utan presentation och eftersom vi hade räkneverk för både matchdomaren och assisterande domare, så behövde vi inte göra handsignaler för poäng, men de som var vana vid att göra fick göra det om de ville. Och domarna fick själva välja om de ville köra med eller utan kavaj.

Domarfoto togs på morgonen för första speldagen.

Boende

Domarna bodde på d'Coque, där turneringen spelades, d'Coque är ett stort arenakomplex, där man har flera inomhushallar, simhall, hotell, osv. Så, från hotellrummet till ingången till arenan var det ungefär 10 meter. Således behövdes inga transporter för domarna. Spelarna bodde inte på samma hotell som domarna. Jag delade rum med Arild Knudsen från Norge, som var på sitt första utlandsuppdrag som internationell domare, precis som jag och som också hade skrivit i år.

Hallen

Tävlingsarenan, d'Coque ligger på Kirchbergplatån och är nationellt center för sport och kultur. Det är en multisportarena, där det även finns till exempel simhall, hotell, osv.

Turneringen spelades i en hall med 12 bord, men alla behövde inte användas samtidigt, eftersom vi inte hade så många spelare. Det fanns en träningshall i direkt anslutning till tävlingshallen, inte särskilt många meter bort. Vid tävlingsborden fanns domarbord och räkneverk för hos både matchdomaren och assisterande domare och handdukskorgarna fanns, till skillnad från hur det brukar vara, hos matchdomaren och inte hos assisterande domare. Golvet som används var en utrullad taraflexmatta. Under turneringens gång hände dock någonting med golvet på ett av borden, som de försökte fixa, men misslyckades med, så alla matcher på det bordet fick flyttas under resten av tävlingen.

Boll: Nittaku Premium 40+ (***)

Bord: Donic

Mat

Alla måltider serverades i areankomplexet, där turneringen spelades. Lunch och middag serverades med utsikt över spelhallen en trappa upp och det var klassisk luxemburgisk mat kan man säga, dock fanns det inte alternativ när det gäller specialkost. Vi hade en domare som inte tålde gluten och det begränsade hans alternativ lite, men det fanns en sushirestaurang i närheten, som han besökte dagligen, så han klarade sig mer även väl. Frukost serverades en trappa upp från hotellreceptionen och där var det en ganska varierad buffé, ungefär vad man kan förvänta sig av en hotellfrukost i Benelux eller Frankrike. I domarrummet fanns lite smått och gott att äta och dricka, men jag kände sällan något behov att ta något annat än vatten där.

Call area och racketkontroll

Call area var inne i spelhallen, men i en del som var avskärmd av cirka 2 meter höga väggar. Racketkontrollcenter fanns i direkt anslutning till call area, bakom en skärm och ansvarig för racketkontroll var Rudolf Bretz från Tyskland, som en del kan ha träffat i Stockholm, då han har haft hand om racketkontroll på Swedish Open också tidigare. Två bord per omgång valdes ut till full racketkontroll, medan domarna själva fick kontrollera med nätstickan i call area på de andra borden och då bara ta racketen till racketkontrollcentret för att kontrollera tveksamma fall. Om vi inte fick racketen i tid för att kolla racketen före match så togs racketen till racketkontrollcentret för full kontroll efter match och en match hade jag en spelare som frivilligt valde att inte lämna in racketen före matchen, utan valde att ha full racketkontroll efter matchen istället.

Spelarna skulle vara i call area 20 för bollval, racketkontroll och för att meddela tröjfärg, så att de inte var för lika varandra. Eftersom det inte var några matcher som streamades på internet, så var det lite enklare att bedöma tröjfärg, då man inte behövde ta någon hänsyn till om några färger kan vara svåra att särskilja på bild.

Tjänstgöring

Dag 1

Första dagen dömde jag med Bernadette Schelle, white badge från Tyskland. Hon pratade OK Engelska, när hon fick klart för sig att jag talar bra tyska, så övergick vi till att kommunicera mestadels på tyska. Fyra matcher, varav jag fick byta bord för tre av dem på grund av svenska spelare.

Dag 2

Andra dagen dömde jag med Jan van Dooren, white badge från Belgien. Vi hade fyra matcher, men varav tre bytte bord och en byttes till call area, för att se till att ha neutrala domare. Som följd av ett av dessa byten fick vi två matcher i rad, fast på olika bord vid ett tillfälle, vilket kan leda till lite problem om första matchen drar över tiden och de är klara på det andra bordet.

Dag 3

Tredje dagen dömde jag med Michaela Hübener, WB från Tyskland, som precis som jag blev internationell domare i år. Fyra matcher igen, och bara två matcher då vi fick byta bord.

Dag 4

Fjärde dagen dömde jag med Antoine Franky från Belgien, fyra matcher på schemat, varav en ströks och en blev flyttad, eftersom en del spelare var mer intresserade av att åka hem än att spela sina sista placeringsmatcher.

Intressanta situationer

Sista dagen, när några av spelarna hade sina sista placeringsmatcher kom en spelare till call area där domarna som skulle vara på det bordet var ute och dömde matchen i omgången innan, spelare kommer dit och talar om att hans motståndare kommer att lämna WO, men motståndaren hade inte meddelat detta till tävlingssekretariatet. Så, jag kallar på överdomaren, som säger till spelaren att vänta, men att han inte behöver gå ut till bordet och om den andra spelaren sen inte dyker upp, så blir det WO, vilket var precis vad som hände. Jag kollade sen på schemat vem det var som skulle döma matchen, så att jag kunde underrätta dem om situationen om de kan tillbaka innan det var dags för mig att gå ut för min match och det visade sig vara ett domarpar med två blue badge domare och det var oklart om utvärderaren var klar med alla sina utvärderingar, så jag rapporterade det snabbt till överdomare och gjorde mig redo för min match.

Fickpengar

Domarna erhöll 22 euro per dag, alltså 88 euro totalt.

Övrigt

Det fanns inte jättemycket att göra vid Kirchbergplatån, men det pågick någon festival eller karneval och därför var spårvagnarna gratis och en del av domarna tog chansen och besökte den, men jag gjorde inte det, utan tog chansen att vila på kvällarna istället. Sista kvällen, efter att tävlingen var slut anordnade arrangören en väldigt trevligt middag för domarna och de övriga funktionärerna och därefter var vi några domare som tog en sväng in till centrum. Nästa gång jag åker till Luxemburg tar

jag nog en extra dag eller två före eller efter turneringen för att se mig om lite, det finns en del att se där som jag känner att jag inte riktigt gav mig chansen att utforska. Det var den enda nackdelen med den praktiska lösningen med hotell i arenakomplexet. Jag kan varmt rekommendera att åka till Luxemburg för att döma och jag åker gärna dit igen.

Det fanns en del svenska deltagare med i tävlingen och i herrsingelklassen kom Simon Söderlund två, efter att ha förlorat mot Brian Afanador från Puerto Rico i finalen, som har spelat Superettan i Sverige för Ängby/Spårvägen.

